

Judith von Halle

De coronaviruspandemie II

Verdere antroposofische gezichtspunten

cichorei

Deze beschouwingen sluiten aan bij
*De coronaviruspandemie. Antroposofische
gezichtspunten' (I)*

Halle, Judith von

De coronaviruspandemie II ; Verdere antroposofische gezichtspunten / Judith
von Halle – Amsterdam: Cichorei
ISBN 978 90 831586 4 8

Vertaling: Kitty Steinbuch

Redactie, layout en zetwerk: Jaap Verheij

Oorspronkelijke titel: *Die Coronavirus-Pandemie II. Weitere
anthroposophische Gesichtspunkte*

© 2021 Verlag für Anthroposophie, Dornach

Nederlandse rechten: Uitgeverij Cichorei, Adrichemstraat 24, 1013 DS
Amsterdam 2021

www.uitgeverijcichorei.nl

Deze uitgave kwam tot stand met financiële ondersteuning van het
Boekenfonds Judith von Halle, onder fonds 2505 bij de Iona Stichting te
Amsterdam.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt
door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

*No part of this book may be reproduced in any form, by print, photoprint,
microfilm or any other means, without written permission from the publisher.*

Inhoud

Voorwoord	7
Inleiding	11
De basisproblemen van de huidige situatie vanuit spiritueel oogpunt	22
De spirituele wezensaard van het Sars-CoV-2-virus	38
De gevolgen van een infectie met covid-19	58
De scholingsweg van ziel en geest en de werkingen daarvan	67
De zwarte loges en de scholing van de ziel	82
Het plan van de zwarte loges met betrekking tot het thema van de inenting	97
Addendum	125
Publicaties van Judith von Halle	133
Over de auteur	138

Voorwoord

In deze bijdrage is de aandacht niet speciaal gericht op de zorgwekkende ontwikkelingen die op het sociale terrein ontstaan als gevolg van het optreden van het coronavirus. Maar dit gebeurt om een goede reden:

Terwijl velen van u al kwalitatief goede beschrijvingen en bijdragen hebben gegeven op dit complex van problemen en vragen (waarvoor hartelijk dank!), is op een ander punt een gevaarlijk vacuüm ontstaan op kennisgebied. Daarom zal in dit boek worden afgezien van een uitvoerig betoog over de al zichtbaar gemaakte problematiek omwille van dat kennisvacuüm. Dit zal in het hiernavolgende beschreven worden als een aanvulling op de inhoud die in het eerste deel* is beschreven.

Dat dit zo wordt gehanteerd, betekent uitdrukkelijk niet dat de veelsoortige ondernemingen die ingaan tegen het goede goddelijke wereldplan van de Logos, dat voorziet en hoopt op de ontwikkeling van de mens tot een hoger wezen, op andere terreinen niet worden gezien, niet als catastrofaal worden erkend.

* Judith von Halle: *De coronaviruspandemie. Antroposofische gezichtspunten*. Cichorei, Amsterdam 2020.

Hierbij hoort ook, om maar één voorbeeld uit vele te noemen, het debat over een vaccinatiedwang en alles wat daaruit voortvloeit aan voorkeuren en achterstellingen in het gewone maatschappelijke gebeuren. Het zal ervan komen, zo niet vandaag of morgen dan over een paar jaar, dat de geesten die recht tegenover de Logos staan via die kringen die hen op aarde ten dienste willen staan, zulke dingen als een pandemie ervoor gebruiken om een drastisch beperkings- en voorschriftenkorset te installeren met betrekking tot de individuele beslissingsbevoegdheid over het eigen wezen. Dit zal zich niet beperken tot het zintuiglijk-fysieke bestaan, maar de bedoeling daarvan is om het zielengeestwezen van de mens niet tot zijn ontwikkeling, niet tot de vervulling van zijn spirituele missie in de wereld te laten komen. Een spiritueel totalitarisme is het doel dat tegengesteld is aan de impulsen van het goede.

Maar deze ontwikkelingen, beter gezegd hun huidige voorbodes, vormen, zoals gezegd, niet of niet in detail, de kern van deze studie. Want het zal gaan over een ‘wonde’ die we serieus moeten nemen en die blijkbaar nog nauwelijks is ontdekt en verzorgd.

Binnen afzienbare tijd zal bij uitgeverij ‘Verlag für Anthroposophie’ een omvangrijke spirituele beschouwing verschijnen waarin ik op veel problemen inga die nu en in de nabije toekomst de mensheid in existentiële

mate bezig zullen houden. Wie uiteenzettingen over deze uitdagingen van de mensheid mist in deze uitgave, zou het moeten zien als geschreven tegen de achtergrond van wat in dat omvangrijke werk is beschreven.

Tegelijk is met deze bijdrage de hoop verbonden om de aandacht te kunnen vestigen op het feit dat het meer en meer noodzakelijk en urgent is dat de mens, bij de vrijheid van keuze en zelfbeschikking die door Christus verworven is en de mens sindsdien ter beschikking staat, toch nog iets daarbij voor elkaar moet krijgen. Zonder dat brengt zijn vrijheid hem weinig nut: hij heeft middelen nodig om tot een hoger bewustzijn te komen, tot geestelijk inzicht, met andere woorden: de toegang van zijn zielenkrachten tot het inzicht in de werkelijkheid. Op grond van dit inzicht, dat het hem mogelijk maakt om zonder twijfel de feitelijke achtergronden en samenhangen van de gebeurtenissen die hij op aarde meemaakt te doorzien, is hij pas in staat om *zinnvolle* beslissingen te nemen die duurzaam en constructief zijn voor hem en zijn wereld.

Deze verrijking van hoger inzicht is voor ieder mens mogelijk. Maar je moet er wel iets voor doen. Je moet bereid zijn er iets voor te doen en er ook iets voor te laten. Om een spiritueel totalitarisme te vermijden moet je allereerst iets weten over wat spiritualiteit eigenlijk betekent. En om het verwerven van dit weten, het

onbaatzuchtig verwerven ervan dat de mens zich kan voornemen, daar gaat het uiteindelijk in essentie om in deze beschouwing.

Berlijn, 15 augustus 2021

Inleiding

Het is zeker ongebruikelijk dat de auteur van een dergelijke studie iets onthult over de gevoelens die haar bekruipten tijdens het schrijven van haar bijdrage; en de lezer kan zulke persoonlijk meningen in een dergelijke samenhang ook ervaren als niet passend.

Rekening houdend met dit feit of deze mogelijkheid vraag ik hierbij om begrip dat ik toch geen andere vorm voor deze beschouwing vind, dan allereerst heel open iets te zeggen over de grote innerlijke *beklemming* die mij bij het schrijven bevangt, maar die tegelijk de oorzaak daarvan aangeeft.

Eigenlijk is het mijn primaire bedoeling om te werken met mensen die bereid zijn om met volle zeilen en zonder omwegen in een zinvol spiritueel werk te stappen, in een werk dat is gericht op het leggen van spirituele fundamenten voor de toekomst in de zin van de hogere zielenontwikkeling. Want *dat* werk is het toch wat tegenwoordig overal zo dringend noodzakelijk is!

Maar er is een hindernis ontstaan op de weg daarnaartoe. En het is duidelijk dat met zulk werk niet begonnen kan worden voordat deze hindernis uit de weg is geruimd.

In wezen bestaat de hindernis hierin dat ik, met de verhitte debatten rond het 'juist' omgaan met de coronavirusproblematiek, een vruchtbare spirituele samenwerking niet voor mogelijk acht. Want er is met 'corona' iets begonnen dat zich volgens mij in deze vorm en in deze omvang nog nooit in de antroposofische beweging heeft voorgedaan. In dit opzicht verschilt de antroposofische beweging niet van de samenleving als geheel. De bevolking is diep verdeeld door alle sociale, economische, politieke, culturele en religieuze ontwikkelings- en leeftijdsniveaus heen. De radicaliseringstendensen die duidelijk worden wanneer de eigen mening over deze thematiek tegenover anderen wordt geuit, hebben inmiddels een zorgwekkende omvang aangenomen. Niet zelden kun je waarnemen dat mensen hun ethische uitgangspunten en idealen die ze eigenlijk hebben met betrekking tot het omgaan met hun medemensen, plotseling vergeten. Moreel geheugenverlies lijkt zich te verspreiden. – Deze ontwikkelingen zijn voor de mensen een catastrofe in het maatschappelijke leven van alledag. Voor een *spirituele* gemeenschap betekenen zij in feite de dood.

Vanzelfsprekend zou *juist* een *spirituele*, een antroposofische werkgemeenschap de geschikte ruimte moeten zijn waar mensen met verschillende opvattingen (toch) samen kunnen komen omdat ze weten dat ze verenigd zijn in een *hogere* geest en daar samen naar streven. Maar wanneer er onder elkaar twijfels ontstaan of de ander wel naar deze geest streeft omdat hij een andere mening heeft

over het coronavraagstuk, wordt zo'n werkgemeenschap bedreigd in haar eigenlijke, namelijk geestelijke grondvesten. Bovendien hangt het tot stand komen van een 'live'-bijeenkomst in dit geval ervan af of iedereen het eens kan zijn met een gezamenlijke houding ten opzichte van bescherming of niet-bescherming tegen infectie. Omdat ik er uiteraard niet voor kan zorgen dat de deelnemers onderling zo'n formeel spiritueel akkoord bereiken vóór elke werkgroepbijeenkomst, zie ik geen andere mogelijkheid dan dat die mensen die in de toekomst willen deelnemen aan een spirituele samenwerking met mij, het eens kunnen zijn met een zekere consensus. Dat betekent dat ze de hierna volgende bijdrage van de cursusleidster inhoudelijk zover kunnen meedragen dat ze zonder 'buikpijn', zonder innerlijke 'knopen' aan de bijeenkomst deel kunnen nemen.

Oorspronkelijk wilde ik datgene wat hierna gezegd zal worden, weer alleen richten tot de leden van de antroposofische werkgroep van de 'Freie Vereinigung für Anthroposophie' van de Lazarus-Johannes-groep (of tot degenen die zich aanmelden voor mijn bijeenkomsten), – net zoals ik dat ook bedoeld had met de aantekeningen in het eerste boek over dit onderwerp. Maar het is een illusie dat deze mededelingen binnen de kring blijven voor wie ze bestemd zijn. En het doorgeven van fragmenten wilde ik juist in dit geval absoluut vermijden. Dus blijft mij niets anders over dan de poging te ondernemen

het genoemde obstakel door de officiële publicatie van deze beschrijving uit de weg te ruimen.

Maar hoewel mijn bijdrage nu openbaar en voor ieder geïnteresseerd mens beschikbaar is, kan ik dit niet anders geven dan tegen de achtergrond van het antroposofische wereld- en mensbeeld. Ik moet teruggrijpen op bepaalde begrippen en basiskennis die daarop betrekking hebben. Daarom is het voor de lezer die nog niet met de antroposofie in aanraking is gekomen wellicht niet eenvoudig om mijn uiteenzettingen op de juiste manier te kunnen plaatsen. Daar wil ik vooraf meteen op wijzen. Het gaat dus ook in deze uitgave om *antroposofische gezichtspunten*.

Mijn beschrijving richt zich uiteraard tot ieder mens die open staat voor een iets andere kijk op de uiterlijke gebeurtenissen en die in principe bereid is om de werkelijkheid te erkennen van een geestelijke bewustzijnssoevereiniteit als een scheppingskracht die ten grondslag ligt aan en in alle dingen en wezens, alsook van de betekenis van de Zoon Gods voor de ontwikkeling van de vrije mens. Maar ik schrijf dit in hoofdzaak voor mensen die door het opnemen van antroposofische kennisinhoud al een bepaalde kijk op de wereld en het mensenwezen hebben ontwikkeld; zij hebben ook reeds gehoord over bepaalde feiten betreffende de geestelijke samenhangen van wereld- en mensheidsontwikkeling

waarin je met de antroposofische kennismethode inzicht kunt krijgen.

Maar het volgende zal niet alleen primair gericht zijn op de kring van de laatstgenoemde groep mensen omdat je er daar van uit kunt gaan dat makkelijk begrepen wordt wat er wordt bedoeld, omdat antroposofische kennisinhoud bekend verondersteld wordt. Maar omdat de verhoudingen nu zo lijken te zijn dat bij sommigen die zich tot de antroposofische beweging rekenen, juist het 'weten' over bepaalde spirituele feiten, beter gezegd het *omgaan* met dit (meestal uit boeken gelezen) weten, dat al eerder van de kant van derden (hoofdzakelijk van Rudolf Steiner) ter beschikking is gesteld, niet langs directe weg tot verlichting moet leiden. Integendeel: er schuilt een gevaar in dat je een beetje aan de werkelijkheid voorbijgaat of je er zelfs mijlenver vandaan gevoerd wordt (waarvoor overigens de brenger van deze spirituele kennis, Rudolf Steiner, niet in het minst verantwoordelijk te stellen is).

En hier ligt het probleem waarover ik heb gesproken, niet in het wezenlijke maar in het detail: dat er binnen de antroposofische beweging in de huidige situatie juist door de *kennis* van bepaalde uitspraken die op grond van geesteswetenschappelijk onderzoek ooit zijn gedaan, duidelijk wordt wat die kennis waard is, *wanneer zij het alleen is*, die men voor een beoordeling van de huidige situatie aanhaalt; dus wanneer de kennis van bepaalde geesteswetenschappelijke inzichten verwisseld wordt met spiritueel